

LØRDAG AFTEN 16. juli 2022, LGJ

PRÆDIKETEKST: Romerbrevet 8,31-34:

³¹ Hvad er der mere at sige! Er Gud for os, hvem kan da være imod os? ³² Han, som ikke sparede sin egen søn, men gav ham hen for os alle, vil han ikke med ham skænke os alt? ³³ Hvem vil anklage Guds udvalgte? Gud gør retfærdig. ³⁴ Hvem vil fordømme? Kristus Jesus er død, ja endnu mere, han er opstået og sidder ved Guds højre hånd og går i forbøn for os.

Der er så meget usikkert i vores liv. Det usikre kommer fra os selv, vort legeme og vort sind, fra vores evner, vort arbejde. Vi kan jo blive syge og miste arbejdsevnen. Men også fra vore nærmeste, vore børn og forældre, fra venner, vi stoler på, men en dag falder bort, og fra mennesker, som svigter os. Og fra verden omkring os, krig, kriser og håbløshed.

Hvad har en kristen at stole på? Findes der noget, som er urokkeligt sandt, som kan bære os i dag og i morgen og sikre vores liv nu og i evigheden? Apostlen Paulus svarer med et stort JA! Han nævner først det konstante, sikre, holdbare, holdepunktet, klippen, det er, at ***Gud er med os, for han sparede ikke sin egen søn, men gav ham hen for os alle.*** Og dernæst, hvad der følger af at Gud gav os Jesus! ***Vil han ikke med ham skænke os alt?***

1.

Gud er med os, for han sparede ikke sin egen søn, men gav ham hen for os alle. Når vi tror, at Gud er med os, er det ikke kun noget, vi håber eller forestiller os. Det bygger på, hvad Gud har gjort for os i JESUS. * Guds Søn blev vores bror – det er julen, at Gud blev menneske. Gud gav os sin Søn. * Og Guds Søn blev vores Frelser. Han sparede ham ikke, men ofrede ham for os. Hans liv var én lang tjeneste. Og i påsken led han for mine synder, blev pint, korsfæstet og døde, nedfor til helvede og opstod på den tredje dag – det skete virkelig. * Og Guds søn er vor HERRE. Tænk på himmelfarten og pinsen og tiden efter: At han satte sig ved Faderens højre hånd og går i forbøn for os. Han er min Herre! ***Kristus Jesus er død, ja endnu mere, han er opstået og sidder ved Guds højre hånd og går i forbøn for os.***

Når vi rammes af usikkerhed på grund pga sygdom og lidelse og tab som de skrøbelige mennesker, vi er, da husk: Guds Søn blev sådan et menneske, som ved, hvordan du har det! Og når vi ikke magter det, andre kræver af dig med rette eller urette, og når verden omkring os synes at gå i stykker, da har du Jesus Kristus ved Guds højre hånd, han går i forbøn for dig. Og når du mærker skyld og tænker, at du er fordømt og der ikke er noget håb for dig, da husk: Gud lod Jesus dø for dine synder. Og har gjort dig retfærdig i Evangeliet, som du hører. Du er rensset og ren og retfærdig i dåbens bad og i det ord, som siger, at du er tilgivet.

JESUS blev vores BROR, FRELSER og HERRE, da han blev menneske, levede og døde og opstod for os. Og vi blev hans brødre da Gud kom til os med Evangeliets ord og Dåbens bad og gav os troen. Han er vor Frelser og Herre. Det er det sikre! Og det vil vi på denne lejr høre om, fordybe os i, tænke over, takke Gud for, og tale med hinanden om.

2.

Og hør nu det meget opmuntrende spørgsmål: ***Vil han ikke med ham skænke os alt?*** Spørgsmålet rækker fremad – ind i den dag, som du vågner op til, også når den synes dig grå og trist. Også sådan en dag, hvor livet synes ligegyldigt og håbløst. En søndag morgen, hvor du ikke aner, hvor du skal gøre af dig selv. Og en hverdag af de tunge, hvor der er konflikter eller umulige opgaver. Han spørger: ***Vil jeg ikke med Jesus Kristus skænke dig alt?*** Hvordan skulle han kunne andet end skænke dig alt godt, hvis han allerede har givet dig det mest kostbare, han havde, nemlig hane egen søn?

Når nogen spørger om noget, siger vi somme tider: ”Det er et godt spørgsmål.” Måske fordi det er relevant, eller fordi det er svært at besvare – eller fordi vi behøver betænkningstid før vi svarer. ”Det er et godt spørgsmål.” Men hvis dette spørgsmål er virkelig godt, ja, hverdagens gode spørgsmål. Hvad vil du svare?

Da nu Gud Fader lod sin Søn blive din bror, da han tog dit kød og blod på sig og blev menneske ... og da han tog dine synder på sig og døde for dig og blev din FRELSER ... og da han opstod fra graven påskemorgen og lever – og i dåben lod dig opstå med sig for at du altid skal være hos ham og er din HERRE, som tager ansvar for alt i dit liv, * mon han så ikke vil sørge for dig i dag? * mon ikke der er håb, selv om dagen lige nu ser håbløs og grå ud? * mon sygdom kan skade dig og dine børn eller gamle forældre, når Jesus er jeres Herre? * mon ikke du vil få, hvad du har brug for i dag? * mon ikke han vil tilgive dig dine synder i dag? * er der noget, du ikke kan bede ham om, når nu han selv går i forbøn for dig ved Faderens højre hånd?

Og hvis vi ikke synes, at vi kan svare, er der hjælp til os. Hjælpen består i, at vi igen høre evangeliet om, at han ikke sparede sin egen søn, men gav ham hen for os alle. Herfra håbet vokser ind i hverdagen. For vi hører, at Jesus Kristus er vor BROR, FRELSER og HERRE. Håbet kommer til os, når vi gnider os i øjnene og skal ud af sengen. Håbet kommer, når vi smører madpakke, når vi sidder i morgentrafikken, men også, når vi på plejehjemmet venter på at personalet kommer med pillerne og hjælper os til at spise den mad, som vi ikke mere har appetit til at spise. Håbet sender os til hinanden med et ord om Jesus Kristus. Håbet får os til at læse Guds ord dagligt og samler os om søndagen i menighedens gudstjeneste.

Og bliver livet så legende let? Nej det gør ej. Men det bliver et liv med i tro på, at Gud er med os dag og nat, at han vogter og bevarer os som BROR, FRELSER og HERRE. Amen